

Sąd Okręgowy w Olsztynie w dniu 1 marca 2021 r. częściowo zmienił wyrok sądu pierwszej instancji wydany w sprawie dotyczącej m.in. Barbary Z., byłej Warmińsko-Mazurskiej Konserwator Zabytków.

Barbara Z. została oskarżona o popełnienie sześciu przestępstw. Pierwsze trzy zarzuty dotyczyły przyjęcia w latach 2008, 2010 oraz 2011 korzyści majątkowej w postaci pobytu w ośrodku SPA oraz wyjazdu do Egiptu i Turcji o łącznej wartości ponad 12 tys. zł (tj. o czyny z art. 228 §1 kk).

Dwa kolejne czyny zarzucane Barbarze Z. dotyczyły przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez dwie inne osoby – Wiesławę Ch. i Annę L. Pierwszy z tych czynów był związany z poinformowaniem w 2015 roku Wiesławy Ch., że jej oferta w postępowaniu o udzielenie zamówienia jest najkorzystniejsza lecz została złożona po terminie i poleceniem jej zamiany złożonych dokumentów w celu umożliwienia wyboru tej oferty. Drugi czyn również miał być popełniony w 2015 r. i odnosił się do działania na szkodę interesu publicznego – Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Olsztynie oraz interesu prywatnego, poprzez podwyższenie do 23 tys. zł ostatecznej kwoty oferty złożonej przez Annę L., która na pierwotnym formularzu cenowym była niższa o 3 tys. zł.

Szósty czyn zarzucany Barbarze Z. dotyczył niedopełnienia obowiązków i działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez Gminę Miejską Nowe Miasto Lubawskie w związku z realizacją prac konserwatorskich muru obronnego w Nowym Mieście Lubawskim w 2015 roku. Prokurator oskarżył Barbarę Z. o niepodjęcie działań mających na celu wstrzymanie wypłaty drugiej transzy dotacji celowej w kwocie 20 tys. zł, pomimo tego, że wiedziała, że prace konserwatorskie nie zostały wykonane w terminie określonym w umowie o przydzielenie dotacji.

Oskarżonym w tej sprawie był także Józef B., burmistrz Nowego Miasta Lubawskiego. Józef B. został oskarżony o działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez Gminę Miejską Nowe Miasto Lubawskie w związku z realizacją prac konserwatorskich relikwów muru obronnego w Nowym Mieście Lubawskim. Prokurator zarzucił Józefowi B., że w celu uzyskania wskazanej wyżej drugiej transzy dotacji celowej w 2015 roku przedłożył Warmińsko-Mazurskiemu Wojewódzkiemu Konserwatorowi Zabytków nierzetelne i stwierdzające nieprawdę dokumenty (m.in. w postaci sprawozdania potwierdzającego wykonanie prac konserwatorskich muru obronnego w umownym terminie).

Na ławie oskarżonych zasiedli również Bogumił K. oraz Damian A., pracownicy jednego z referatu Gminy Miejskiej Nowe Miasto Lubawskie. Prokuratura zarzuciła im, że działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez Gminę (tzn. uzyskania wyżej wymienionej dotacji celowej) poświadczyli nieprawdę w protokole odbioru robót budowlanych polegających na konserwacji muru obronnego w Nowym Mieście Lubawskim.

Ponadto prokuratura oskarżyła Wiesławę Ch., która złożyła po terminie ofertę na wykonanie kart ewidencji zabytków nieruchomości i na polecenie Barbary Z. miała wymienić uprzednio złożone dokumenty ofertowe, co w konsekwencji umożliwiło wybranie jej oferty. Natomiast Annie L. prokurator zarzucił doprowadzenie Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Olsztynie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3 tys. zł, poprzez wprowadzenie tej instytucji w błąd co do faktycznej kwoty oferty, jaką złożyła w ramach postępowania w trybie zapytania ofertowego.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w dniu 14 lutego 2020 r. wydał wyrok w powyższej sprawie.

Barbara Z. została uniewinniona od trzech pierwszych zarzucanych jej czynów o charakterze korupcyjnym, a skazana na karę łączną grzywny w kwocie 3 tys. zł za dwa kolejne czyny dotyczące przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków, przy czym sąd nie dopatrywał się w zachowaniu oskarżonej działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz na szkodę interesu prywatnego innej osoby. Natomiast w odniesieniu do ostatniego z zarzucanych jej czynów postępowanie karne zostało umorzone z uwagi na jego znikomą społeczną szkodliwość.

Tym samym wyrokiem z uwagi na znikomą społeczną szkodliwość czynów umorzone zostało postępowanie karne wobec Józefa B., Bogumiła K., Damiana A. i Wiesławy Ch. Z kolei Anna L. została uniewinniona od popełnienia zarzuconego jej czynu.

Sąd Rejonowy w Olsztynie podając ustne motywy rozstrzygnięcia szeroko odniósł się m.in. do zarzutów o charakterze korupcyjnym. W ocenie Sądu, przyjęcie korzyści majątkowej przez oskarżoną nie miało związku z pełnioną przez nią funkcją. Oskarżona przyjęła te korzyści, sądząc, że są one jej udzielane w trudnym okresie życia od przyjaciela. Natomiast oskarżona, przyjmując te korzyści, nie mogła wiedzieć o tym, że ten przyjaciel był „dwulicowy” i działał z pobudek takich, które mogą nosić znamiona korupcyjne.

Powyższe rozstrzygnięcie, co do pięcioro oskarżonych (Barbary Z., Józefa B., Bogumiła K., Damiana A. i Wiesławy Ch.) zostało zaskarżone przez prokuratora. Apelację wniósł również obrońca Barbary Z.

Sąd Okręgowy w Olsztynie VII Wydział Karny Odwoławczy wyrokiem z dnia 1 marca 2021 r. częściowo zmienił rozstrzygnięcie wydane przez sąd pierwszej instancji, m.in. uniewinniając Wiesławę Ch. od popełnienia zarzucanego jej czynu. W ocenie Sądu Odwoławczego, brak jest podstaw do przyjęcia, że Wiesława Ch. dopuściła się przestępstwa.

Ponadto, Sąd Okręgowy z opisu czynów przypisanych Barbarze Z., Józefowi B., Bogumiłowi K. i Damianowi A., a dotyczących nieprawidłowości przy realizacji prac konserwatorskich muru obronnego w Nowym Mieście Lubawskim w 2015 roku, wyeliminował działanie oskarżonych w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez Gminę Miejską Nowe Miasto Lubawskie i przyjął inną kwalifikację prawną tych czynów.

Z kolei w odniesieniu do czynów, w których Barbara Z. została oskarżona o przekroczenie uprawnień i niedopełnienie obowiązków w związku z realizacją dwóch postępowań o udzielenie zamówienia, Sąd Odwoławczy w zachowaniu oskarżonej dopatrył się działania nie tylko na szkodę interesu publicznego – Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Olsztynie, ale również na szkodę interesu prywatnego dwóch osób.

W pozostałej części wyrok Sądu Rejonowego w Olsztynie został utrzymany w mocy.

Wyrok w tej sprawie jest prawomocny.

Sędzia Sądu Okręgowego w Olsztynie
Olgiert Dąbrowski-Żegalski
Rzecznik Prasowy Sądu Okręgowego w Olsztynie
Olsztyn, dnia 1 marca 2021 r.